

ŚLADY STWORZENIA W PIŚMIE CHIŃSKIM

Tagi: [chiny](#) [biblia](#) [nauka](#) [krecjonizm](#) [ewolucja](#)

Pismo chińskie używa obrazków ideograficznych (w którym znaki odpowiadają poszczególnym pojęciom). Rozwinęło się ono z pisma obrazkowego na starożytnych kościach modlitewnych - czegoś w rodzaju hieroglifów języka chińskiego. Dlatego każdy znak można rozbić na części składowe. Na przykład zapis chińskiego słowa "życie" składa się z "ruch" oraz "Pan", co oddaje starożytne przekonanie Chińczyków, że Bóg jest stwórcą wszelkiego życia. "Wierzyć" składa się także z dwóch składników: "osoba" oraz "słowo", co znaczy, że zaufanie do słowa uważa się za akt wiary. Wydaje się to nieskomplikowane, ale nabiera nieoczekiwanej głębi, jeśli umieści się je w kontekście biblijnym. W Ewangelii Łukasza 7:2-10 znajduje się historia rzymskiego setnika. Jezus zauważył, że wiara tego człowieka w Jego Słowo przewyższała to, co można było znaleźć w Izraelu.

Według badań pisany język chiński mógł powstać ok. 2500 lat przed Chrystusem [1], co ściśle odpowiada szacunkowemu czasowi wielkiego rozproszenia się ludzkości spod wieży Babel, jak wynika z biblijnych genealogii. [2] Kiedy cały rodzaj ludzki został podzielony na grupy językowe i rozproszony po całym obliczu Ziemi, dotyczyło to także starożytnych Chińczyków, posiadających dokładne dane na temat wczesnej historii człowieka. Ich wiedza na temat stworzenia i wielkiego Potopu musiała być świeża, gdyż prawdopodobnie żyli oni współcześnie z Noem, który żył jeszcze 350 lat po Potopie (Ks. Rodzaju 9:28) i z pewnością poznał rozmaite szczegóły stworzenia od swojego ojca, Lamecha. A Lamech miał już 56 lat, gdy umierał Adam. W okresie, w którym średni wiek człowieka wynosił 912 lat, 56-latek musiał uchodzić za względnie młodego człowieka (Ks. Rodzaju 5:1-11).

Ciekawe, że starożytny zapis Feng-su T'ung-yi (Pełne ujęcie zwyczajów) mówi, że wszyscy ludzie na Ziemi pochodzą od "Nu-ue". (Niektórzy przypuszczali, że jest to wersja biblijnego imienia Noe, które znajdujemy w innych tekstach chińskich.) [3] Chińczycy znani byli z robienia dokładnych zapisków od czasu dynastii Hsia w 2205 p.n.e. Według zbioru starożytnych rękopisów Shu Jing (Księga Historii) wielu kolejnych władców Chin podczas corocznego Poświęcenia Granicy głosiło chwałę ShangDi, Pana na Niebiosach, stwórcy wszechświata i jedynego prawdziwego Boga. Tekst ten mówił, że na samym pradawnym początku istniał wielki bezkształtny i ciemny chaos, planety nie krążyły i nie świeciło Słońce oraz Księżyc. Dopiero, gdy przyszedł duchowy Władca, uczynił niebiosy, ziemię i człowieka, a także wszystkie istoty posiadające władzę rozmnażania się.

Tekst ten brzmi bardzo podobnie do treści pierwszych rozdziałów Księgi Rodzaju.

(Ava Ford, M.D., "Uncovering creation truth in ancient cultures", *Acts & Facts* November 2008, s. 4-5.)

Marta Cuberbiller

[1] C.H. Kang and E.R. Nelson, *The Discovery of Genesis: How the Truths of Genesis Were Found Hidden in the Chinese Language*, Concordia Publishing House, St. Louis, MO 1979, s. xiii.

[2] James J.S. Johnson, "How Young Is the Earth? Applying Simple Math to Data Provided in Genesis", *Acts & Facts* 2008, vol. 37, no. 10, s. 4-5.

[3] Patrz "Genesis According to the Miao People", translated by Edgar A. Truax, *Impact* No. 214, *Acts & Facts* April 1991, vol. 20, No. 4.